

Izhaja vsak torek in soboto ob 4. uri popoldne. Ako pade na ta dneva praznik izide dan prej ob 6. zvečer. Stane po pošti prejemati ali v Gorici na dom pošiljan celoletno 10 K, polletno 5 K in četrtletno 2-50 K. Prodaja se v Gorici v tobakarni Sch warz v Šolskih ulicah, Jellersitz v Nunskih ulicah in Lehan na Verdievem tekališču po 8 vin.

GORICA

Uredništvo in upravnništvo se nahajata v »Narodni tiskarni«, ulica Vetturini h. št. 9.
Dopise je nasloviti na uredništvo, oglase in naročnino pa na upravnništvo »Gorice«. Oglasi se računijo po petim vrstah in sicer ako se tiskajo 1-krat po 14 vin., 2-krat po 12 vin., 3-krat po 10 vin. Ako se večkrat tiskajo, računijo se po pogodbi.

Izdajatelj in odgovorni urednik Anton Bavčar

Tiska »Narodna tiskarna« (odgov. L. Lukežič).

Slavnost v Cerknem.

Krasno je uspela nedeljska jubilejna slavnost v Cerknem. Vrlo cerkljansko ljudstvo se je v velikanskem številu udeležilo proslave obeh jubilejev.

Ne bomo se danes pečali s posameznostmi, ker nam tega prostor ne prepušča. Naj omenjamo le sploš tek slavnosti.

Vse Cerkno v zastavah. Izjeme so delale le hiše najbolj zagrizenih liberalcev. Toda to ni prav nič motilo slavlja in svečanostnega razpoloženja med udeleženci.

L. p. je bil zjutraj sprejem gostov pri slavoloku. Z godbo na čelu so udeleženci odkorakali v cerkev k službi B. žji.

V sprevodu so korakali telovadci iz Cerkna in Idrije, deloma v kroju; za njimi pa množica drugih gostov in ljudstva.

Nekoliko okrog 1/211 so prikorakali skozi Cerkno telovadci iz Gorice in Mirna po številu 19 vsi v kroju.

Po sv. maši in zahvalni pesmi so telovadci v četih in druga društva ter gostje odkorakali proti »Gospodarskemu domu«, kjer se je vršila slavnostna seja obč. starešinstva.

Ob 1/23 je bila javna telovadba, pri kateri je telovadilo okrog 60 telovadcev. Razalni nastop je bil jako lepo izvršen. Prav točno pa se je izvršil nastop k prostim vajam. Proste vaje so se vsile lepo ter enakomerno.

Lep užitek so nam nudile te vaje. Še lepše so bile vaje na oredju. Telovadilo se je v skoku, na kozi in na drugu. Največ zanimanja je vzbudila telovadba na drugu in je bila tudi najvzornjša. Občinstvo je z burnim ploskanjem pozdravljalo telovadce, posebno vrliga načelnika br. Vojteha Jeločnika.

Po telovadbji je bila ljudska veselica. Otvoril je veselico z lepim pozdravom vlč. g. dekan dr. Knava, kot predsednik »Kat. izobr. društva«. Vodil pa je zabavo brat dr. Dermastia kot predsednik »Telovadnega odseka« iz Gorice. Godba je lepo svirala, pevski zbor je

krasno prepeval, zvečer so se prižigali umetni ognji. Ko se je stemnilo je bilo vse Cerkno razsvetljeno v proslavo dvojne jubileja. Telovadci z godbo in trobentači na čelu pa so priredili odhod po Cerknem.

To je v glavnih obrisih cerkljanska slavnost. Danes nam ni mogoče obširneje poročati. To pa lahko še rečemo, da je bila cerkljanska slavnost, ena najlepših, kar jih je priredila naša mladinska organizacija in da moramo Cerkljanem le čestitati na tako lepo izvedeni prireditvi. Ko smo zvečer odhajali vsak na svoj dom, ni ga bilo med nami niti enega, ki ne bi bil z dnevom nad vse zadovoljen. Nič ni motilo naše dobre volje; liberalni »urhi« so tuptam malo »potukali«, a to je našo dobro voljo le še bolj dvignilo.

Vrlim cerkljanskim somišljenikom, cerkljanski mladini in njenim voditeljem še enkrat iskreno čestitamo k prireditvi ter jim kličemo krepak, »Nazdar!«

Izjava »Pevskega in glasb. društva«.

Prav hvaležni smo »Pevskemu in glasb. društvu«, da je poslalo Gabrščekovi »Soča« izjavo, katera potrjuje: 1) da je »Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik« res pooblastil svojega člana dr. Šorlija, naj se obrne na »Pevsko in glasbeno društvo« radi sodelovanja pri Gregorčičevi slavnosti;

2) da je g. dr. Šorli izvršil prevzeto nalogo s tem, da je naprosil g. V. Črnka, odličnega pevca in odbornika gori omenjenega društva, naj bi priobčil pevcem to prošnjo;

3) da se je »Pevsko in gl. društvo« tudi posvetovalo o sodelovanju pri tej slavnosti, a da je sodelovanje po daljšem posvetovanju odklonilo.

Ta izjava dokazuje jasno, kako nesramno je lagala »Soča«, ko je pred slavnostjo 5. septembra t. l. to-le pisala:

tako ljubečih src! O moja ljuba, ljuba mati, o moj dobri oče, s čim naj poplačam vajino skrb in ljubezen do mene grdega nehvaležnika? Prosim vaju odpustčenja, da sem vama napravil tako žalost. Kesam se iz cellega srca svojega koraka in vam obljubim, da se hočem poboljšati. Tako je jokal in klical ubogi Janez z glavo naslonjeno na grob.....

Zdajci začuti od zadaj roko, ki ga hoče dvigniti. Janez povzdigne nekoliko naslonjeno glavo in zagleda pred seboj železniškega sprevodnika, ki mu kliče: »Hej! Bohinjska Bistrica! Kaj spite tu in sanjate?«

Janez se prebudi, skoči naglo po konci in ves razburjen in še se solzami v očeh zakliče sprevodniku: »Kaj, Bohinjska Bistrica?« »Da!« odgovori sprevodnik, »le brž izstopite, ako se mislite tu ustaviti.«

Kdo naj popiše veselje, ki je občutilo srce ubogega Janeza? Sedaj se zave, da je v železniškem vozu sanjal. Grob, na katerem je slonela njegova glava, je bila klop. Njegovo nesrečno življenje, materina in očetova smrt so bile le sanje v noči temnega predora pod Črno prstjo.

Tudi popražali niso nikjeri pri pevcih nič; kar po svoje so ubrali pot ter izbrali laške pevce, češ, »svojih nimamo, pa naj pojo Kokošarjevi laški cerkveni pevci«. »Sočin« namen je bil prozoren: ona je hotela s to lažjo Gregorčičevi slavnosti škodovati.

Zdaj pa pogledimo to izjavo od druge strani! Da jo je »Soča« sprejela, je bilo treba marsikaj prikriti, marsikaj pa tako zaviti, kakor je Gabršček ugaljalo.

»Pevsko in glasbeno društvo«, pravi izjava, ni bilo ne pismeno ne ustmeno vabljeno na sodelovanje pri Gregorčičevi slavnosti.

Ta je pa lepa!

Če je g. dr. Šorli 3. septembra — kakor čitamo v »Izjavi« — priznal g. pevovodji Michlu, da je bil svoj čas od odbora pooblaščen, naj se obrne na Pevsko in glasb. društvo radi sodelovanja pri Gregorčičevi slavnosti; če je isti gospod 2. septembra naprosil g. Črnka, naj bi posredoval pri pevcih, da bi sodelovali pri tej slavnosti; če so se potem isti pevci sami 4. septembra o tej zadevi posvetovali: kako more potem odbor »Pevskega in glasb. društva« trditi, da društvo ni bilo vabljeno na sodelovanje?

Tudi izgovor, da se ni nikdo pravočasno obrnil na pevce, ne drži. Posamezni pevci so izjavili, da bi jim zadovala ena sama poskušnja, da bi lahko nastopili, in to je pri takih izvežbanih pevcih povsem verjetno. Jalov je tudi izgovor, da pevski zbor ni mogel nastopiti nepriljubljen na tako veliki slavnosti. V vabilu k tej slavnosti se je izrecno poudarjalo, da se bo slovesnost vršila v skromnem slogu.

V »Izjavi« čitamo tudi to-le: Pevsko in glasbeno društvo se ni obvestilo o času slavnosti, društvo ni niti vedelo, kdaj in kako se bo slavnost vršila.

Na ta prazen izgovor pribijemo: »Osrednji odbor za Gregorčičev spomenik« je že okoli srede meseca julija poslal vsem večim slovenskim listom obvestilo, kje in kako se bo slavnost vršila. — V tem oglasu so se vabili na slavnost vsi Slovenci in vse Slovenke,

Svitel, jasen dan je sijal med Bohinjsko Bistrico. Janez je bil ko prožen. Hitel je iz voza in izstopil, čeprav je imel vozni list za tujino in nestrpno čakal vlaka, ki bi ga popeljal spet proti domu. Vrnil se je s takim veseljem in pričakovanjem, kakor da bi ne bil videl svojega rojstnega doma mnogo let. Že od daleč je iz vlaka pozdravljaj domačo vas, očetovo hišo ob desnem bregu bistre Bače in prijazno cerkvico na zelenem gričku. Ko je zagledal domače pokopališče, se je veselil, da ni tam še grobu ljube matere in očeta in da mu je mogoče vse še poravnati in popraviti.

Izstopivši na postaji svoje rojstne vasi podal se je Janez urar k očetu in materi, ki sta ga z žalostjo pričakovala. Molče je prenesel sramoto, ki si jo je bil nakopal. Od takrat je bil ves drugačen. Pomagal je očetu pri delu neumorno. Nič več ni ponočeval in popival. Postal je moder in priden. Jesenkova hiša stoji še danes, ko sta stari Jesenko in njegova Neža že davno v grob, ponosno nad desnim bregom mrzle Bače in kaže že po zunanji podobi, da je Janez premožen gospodar.

KONEC.

posameznim osebam in posameznim društvom se vabilo sploh ni pošiljalo. To odborovo vabilo so objavili med drugimi tudi ti-le slovenski listi: »Slovenski Narod«, »Slovenec«, »Gorica«, »Primorski List«, »Domovina«, »Ljubljanski Zvon«, »Slovan«. Ali teh listov ne čita noben odbornik, noben član »Pevskega in glasb. društva«? To je vendar neverjetno! Meseca avgusta sta prinesla »Gorica« in »Primorski List« zopet isto vabilo!

V »Izjavi« pravi odbor, da je Pevsko in glasbeno društvo ob pogrebu pokojnega pesnika iz svoje lastne inicijative sodelovalo in častno nastopilo. To je res; a mi vprašamo: Zakaj ni društvo tega tudi pri odkritju spomenika storilo, če je ohranilo do pokojnika isto pieteto? A ne samo to, da ni hotelo nastopiti iz lastne inicijative, tudi potem, ko je bilo naproseno, ni hotelo sodelovati pri slavnosti. Odkod ta prememba? Njegova visokost Andrej Veliki pri pogrebu še ni bil »užaljen«, potem pa je skoz dve leti pri vsaki priliki zaviral delovanje »Osrednjega odbora«. Ali tiči v tem vzrok tisti občutljivosti P. in gl. društva in njegovemu spremenjenemu postopanju? Mogoče bi bilo, saj so nekateri glavni pevci tega pevskega društva uslužbenci Gabrščekovih denarnih zavodov.

(Konec prihodnjič.)

Važni dogodki na Balkanu. -- Bolgarsko carstvo. -- Bosna in Avstrija.

Kar naenkrat je udarila med svet novica, da je Bolgarija kraljestvo, da ni več, tudi ne po imenu podložna Turkom. Uradno se poroča, da je 4. t. m. zvečer dospel knez Ferdinand iz inozemstva v Ruščuk in se je med viharjem navdušenjem proklamiral za kralja, proglasil Bolgarsko za neodvisno in vzhodno Rumelijo (katero je dozdaj upravljal kot guverner turškega sultana) priklupil kraljestvu bolgarskemu.

Bolgarsko ministerstvo je že te dni sklenilo, da se Bolgarija proglasi za neodvisno in da sporoči to knezu. Sklep je bil do 4. t. m. uradno tajen. Bolgarski kralj Ferdinand se bo imenoval »Car Bolgarije«.

Vsled neugodnega odgovora uprave orientalskih železnic in turške vlade so se 4. t. m. odpeljali vsi bolgarski ministri v Ruščuk in ondi sporočili knezu Ferdinandu sklep ministerskega sveta, da je ministerstvo pripravljeno iti do skrajnosti in orientalske železnice imeti na vsak način zasedene. Istočasno je moral knez Ferdinand pritrditi samostojnosti Bolgarije in pritrditi istočasnemu sklepu, takoj mobilizirati bolgarsko armado, ker bi sicer ministerstvo demisioniralo.

Turčija pa, kakor se zdi, ne misli mirno vtiakniti v žep te klofate, ki ji jo je dal bolgarski narod.

Iz Carigrada prihajajo privatne vesti, da je na novo mobiliziranih 6 turških kavalerijskih polkov, ki odidejo takoj na mejo, tako, da je ondi sedaj mobiliziranih 20 polkov. Iz Carigrada prihajajo tudi vesti, o močnem gibanju rumunskih čet na deželni meji.

Baje je vojni bolgarski minister vpoklical vse v inozemstvu komandirane

LISTEK.

Pod Črno prstjo.

Spisal: Dr. A. Pavlica.

»Povejte mi, žena« reče Janez plašno, »ali ne stanujejo več tu Jesenkov?«

»O ne!« odgovori žena. »Stara mati Neža in oče Janez Jesenko stanujeta že davno tam na pokopališču. Žalost nad nesrečnim sinom ju je spravila v prezigodoji grob. Nesrečnež ju je zapustil in šel v svet. Bog mu greh odpusti!«

Kakor strela so zadela te besede nesrečnega Janeza. Ves obupen beži izpred hiše na pokopališče. Tam najde kamen in na kamenu napis:

Tu počivata v prezgodnjem grobu Janez in Neža Jesenko, ki sta umrla od žalosti nad izgubljenim sinom Janezom.

Ko prebere nesrečni Janez grobni napis, vrže se na kolena, nasloni glavo na grob in začne na ves glas upiti in jokati: »O ti moja ljuba, ljuba mati, o ti moj dobri oče, jaz sem kriv vajine smrti! O zakaj sem vaju zapustil, ki sta me tako presrečno ljubila in za me skrbela! O nesrečna ura, ki me je odtrgala od

častnike, ker jih nujno rabijo. Bolgarija vpokliče namreč v najkrajšem času 50.000 rezervistov.

Ruski listi poročajo, da je Turčija odpoklicala svoje vojaštvo od perzijske meje, da ga uporabi na bolgarski.

V Belgradu so se 5. t. m. začele velike vojaške vaje. Koncentriranih je 30.000 mož. Govori se, da je to v zvezi s sedanjimi usodnimi dogodki na Balkanu.

Samostojnosti Bolgarije pa bo sledil najbrže še neki drugi dogodek.

V poučenih političkih krogih se trdi, da bo aneksija Rumelije od strani Bolgarije imela za posledico takojšnjo aneksijo Bosne od strani Avstrije.

Bolgarsko carstvo se torej obnovi! Avstrija priklupi k svoji državi Bosno in Hercegovino. Nove razmere nastajajo povsodi na Balkanu, nekaj vre, se kuha, kipi in šumi. Rumunija zbira vojsko. Proti komu? Turčija mobilizira proti Bolgariji. Srbija se pripravlja menda proti Avstriji. Vse napeto pričakuje. Kaj bo?

Toda mi se vkljub temu veselimo, da je slovanska Bolgarija zopet storila korak naprej. Veseli smo iz srca, da se je bolgarski narod sedaj popolnoma otrešel turške nadvlade.

Na drugi strani pa želimo, da bise s spremenjenimi razmerami na Balkanu spremenila tudi politika naše države. Naj bi se naša Avstrija zavedla, da njena prihodnost in obstoj je le v slovanskih rodovih. Želimo slovanske Avstrije. Toda Bog ve, kako daleč je še do nje. Vsekakor pa je sedaj važen trenutek, ko se bo za nedogledne čase določilo, kakšna bo Avstrija.

Koliko škoduje obštrukcija?
„Soča dokazuje, koliko bo škodovala obštrukcija. Naj „Soča“ rajši pove, za koliko milijonov so liberalci oškodovali deželo pri užitnini in bi jo bili še oškodovali, če bi ne bilo naših poslancev. Liberalci so se izkazali kot protiljudske in zato naši poslanci ne smejo dopustiti, da bi gospodarili z denarjem davkoplačevalcev taki ljudje! Somišljeniki, *povejte ljudstvu, ša koliko milijonov so liberalci oškodovali deželo. Povejte jim, da se to sopot lahko zgodi, če pridejo liberalci do gospodarstva in da se temu upirajo naši poslanci.*

„Laški pevci“.

(Dalje.)

Da je člankar v „Soči“ zahteval, naj bi bil vzlet oni dijaški zbor, ki je prepeval ob dijaškem shodu v Gorici, kaže pač kako nepraktičen je — kam bi bili prihajali k skušanji med počitnicami dijaki iz vseh slovenskih krajev. Mnogo jih niti poznal nisem — in še od goriških dijakov (t. j. iz goriške dežele) se jih je 5 mi izgubilo — nameravanih je bilo 18 pevcev skupno — koliko bi se jih bilo zgubilo, ako bi bili še le iz še mnogo bolj oddaljenih krajev? — Druge nepravilike, ki bi bile lahko nastale pustimo, kdor ima glavo, bo razumel.

Očita se mi, da sem že med počitnicami večkrat svoje „laške“ pevce — da, povejte mi: Kdaj pa? Ali naj bi bil čakal onega „prepozno“? Ali naj začnemo še le ko ni več časa?

Določili smo v Gorici eno samo skupno skušnjo za v petek zvečer — in, ali je treba to pevcem naznaniti? In to je „Soča“ koj po svoje razlagala, da smo takrat še le pevce iskali t. j. klerikalne študente. Oni, katere „Soča“ s tem priimkom označuje, so bili že prej opozorjeni. Tri samo je bilo treba še povabiti; katerih sodelovanja sem bil gotov, ali, ker niso iz onega „dijaškega

zbor“ treba jim je bilo posebej naznaniti, kdaj bomo imeli skušnjo — skupaj. In iz tega spleta „Soča“ cel roman.

Katere in kakošne pevce imam na razpolago „za vsak strah“, ve lahko vsak, kdor hoče, saj niso imeli mask na obrazu, ko smo že peli v Gorici javno. Konec prih. Kokošar.

Vinorejci! Liberalci so na Krasu samo v okrožju 4 županstev pri trtjah *osleparili kmete v teku 1 leta za celih 70.000 kron. Goljufije so se vršile še prej vsaj 5 let. To sleparstvo mora na dan!* Liberalci pa bi radi dobili oblast v deželi in tako te sleparije zakrili, da bi se tako sleparije lahko še naprej vršile na škodo kmetov. Naši poslanci pa ne puste, da bi se ubogo ljudstvo sleparilo. Zato se upirajo liberalnemu gospodarstvu.

Kakšen pomen imajo pri nas gozdi in kako naj ž njimi gospodarimo?

Kedar je pri nas na prodaj kako posestvo, vselej se zanimajoči kupci in posredovalci ozirajo najbolj na velikost in kakovost pripadajočega gozda. Naravni razum in čut jim velita, da ima k umnemu gospodarstvu spadati primerno velik in oskrbovan gozd. Vendar nahajamo zelo malo tako umnih občin in malih posestnikov, kateri bi racionalno ravnali z gozdi, ki bi mislili na prihodnost ter bi zlasti s pomlajenjem in z zasaditvami za naraščaj skrbeli, ki bi prihodnji generaciji zapustili z gozdih veliko vrednost in bi sedanji kras naše dežele ostal neprikrajan.

V naši domovini ima gozd izredno krajevno važnost za našo lesno obrt, za uspešno kmetovanje in za bodoče stališče cele dežele. Kot tak je glavni steber narodnega premoženja in sedanjega ter bodočega blagostanja našega prebivalstva. Tu hočemo to njega vrednost z nekaterimi podatki posebno pojasniti in hočemo s tem napotiti naše gospodarje, da bi posvetili vso svojo pozornost na gozd ter bi s tem sebi in svojim naslednikom neprecenljivo mnogo koristili.

Na Kranjskem je lesna obrt precej razvita. V deželi se nahaja dokaj parnih žag in nad 600 žag z vodno silo. Jako mnogo obtesanega lesa se proda doma za mizarjski in stavbarski obrt, mnogo se ga izvažata tudi v inozemstvo. Lesena roba se nareja v kočevškem, ribniškem in velikolaškem sodnijskem okraju in na Gorenjskem v bohinjski, selski in poljanski dolini. Mizarstvo je razširjeno po vsej deželi, najbolj pa v Ljubljani in njeni okolici. — Kranjska dežela ima 442.309 ha (44.43 od sto rodovitne zemlje gozdov; njen letni pridelek se preračunava na 886.200 m³ lesa in od tega odpade za obrt in prodajo približno 40 od sto, za kurjavo 60 od sto.

Vrednost gozda za uspešno kmetovanje in ugodno podnebje je neprecenljiva. —

Gozdi vstavljajo in razbijajo vetrove. Vsak ve, da v gozdu nima veter take moči kakor na planem. Po krajih, kjer so po gorah izsekali gozde, čuti se kmalu, da po dolinah dobivajo vetrovi večjo moč. Doline postajajo hladne in manj rodovitne, posebno sadno drevje trpi in spomladi rado pozebe. Dž pada bolj neredno, pogostoma nastopajo suše, dež prihaja rad z nalivom, nevihte z viharji se množe in toča rada ropoče. — Gozd nadalje hladi po leti zrak in ublažuje vročino. Z vsakega drevesa, iz slehernega peresa hlapi vodna para, pa vzdiguje se tudi več ali manj iz vlažnih

gozdnih tal. Da se pa more vodna kapljica spremeniti v paro, potrebuje toplote in to daje zrak. Radi tega je zrak v gozdu hladnejši kot na planem, ne glede na to, da se pod košato streho zelenih vej zrak nikoli ne more od sonca toliko segreti, kakor na prostem. Po naravnem zakonu si pa želi hladnejši gozdni zrak izenačiti toploto z nvanjim gorkejšim in zato veje zjutraj hladne vetrič iz gozda. Po dnevi se zemlja na soncu segreje, po noči pa ohladi. Gozdna tla se zaradi zelene strehe nad seboj ne morejo toliko ugrejeti, po noči se pa tudi ne toliko ohladiti. Gozdni zrak je tedaj zvečer toplejši od zunanjega in zato pihlja na večer hladne vetrič proti gozdu. Tako ublažuje gozd po leti veliko vročino in brani, da se toplota prehitro ne menja, kar je posebno imenitno spomladi in jeseni, ko mnogim sadežem preti mraz in slana. Odtod sledi, da so na Kranjskem nevihte na Krasu. V Postojni n. pr. znaša srednje število dnij z nevihto 45 na leto skoro največje v Avstriji; za Ljubljano znaša 31, za Novo mešto 32, za Kočevje 27. Istotako različna je množina padavine, ki pade na raznih mestih. Največjo padavino imajo v Hermseburgu (3293 mm), potem sledi Idrija (2304 mm), nadalje, Jesenice (1735 mm), Kočevje (1529 mm), Črnomelj (1403 mm), Novomesto (1120 mm) in Krško (1058 mm).

Nasledki dežja so v gozdu drugačni nego po goličavah. Naj lije še tako silna ploha, vodeni curki se razbijajo na vejah in na listji ter padajo v kapljah na tla. Zeleni mah, suho listje in zemlja se napije te vode, vsa tla se je do sitega nasrkajo, odteka se je naposled ravno toliko, kolikor je zemlja ni mogla popiti, in še ta se oceja počasi. V dolino prišumi šele tedaj ko je ondi voda dolinske plohe že odtekla. Na parobju obširnih gozdov zato vró vrelci in potoki, katerim navadno vse leto vode ne zmanjka in ki tudi v dolgotrajnej suši popolnoma ne usahnejo.

Na zemljišču, katero poljedelstvu ne ugaja, morejo jako dobro rasti gozdna drevesa; prav zaradi tega je gozd veličaven, ker more posestniku dajati še kak dobiček, ko bi sicer dotična zemlja pustala, neplodonosna ostala. Vsa strma zemljišča se zelo težavno obdelujejo, a za gozd so jako pripravna, ker razun dobička tudi varujejo, da hudi nalivi ne odneso že tako plitve gornje zemlje. Iz gozda jemljemo sleherni leto potrebno steljo. Ž njo si pa zboljšujemo obdelano zemljo. Čim več je v katerem kraju gozdov, tem ugodnejše je podnebje, bolj enakomerna je temperatura, manjkrat so nalivi, plohe, toče itd. Tako podnebje je bolj zdravo za človeško in živalsko življenje.

Vrednost gozdov za prihodnost.

Zaradi bližine Trsta kot glavnega izvoznega mesta na Jadranskem morju na Italijo, Grško, Francosko, v Afriko, imajo naši gozdi še posebno vrednost. Sedanja množina obdelanega in v izvoz namenjenega lesa v naših sosednjih krovovinah se bode polagoma zmanjšala sedanji neprimerni in za našo lesno kupčijo krivični železnični tarifi se bodo umaknili, cena lesa se bode še bolj povzdignila in vsak posestnik gozda tudi v neugodnih krajih, bode zamogel svojo blago primerno drago prodati. Ti-le podatki bodo to razjasnili. Največ gozdov ima Rusija, namreč 38 odst. vse prod. zemlje potem Avstrija, in sicer z 18.908.040 ha gozdov ali s 30-39 odst., za njo pride Nemčija s 25-7 odst., Španija z 20-8 odst., Francoska s 15-8 odst., Italija s 14-5 odst., Angleška s 3-6 odst. itd. — Vred bližine Italije, Grškega itd. ima naš les vedno prednost. Pa tudi v Avstro-Ogerski zavzema kranjska dežela boljše mesto. Največ gozdov ima Štajerska 47-94 odst. vse rodovite zemlje, potem pride Kranjska s 44-43 odst., nato Koroško s 44-24 odst., Bukovina s 43-17 odst., Tirolska s 38-87 odst., Hrvatska s 38-05 odst., Nižje-Avstrijsko s 34-24 odst., Zgornja Avstrija s 34-02 odst., Šlezija s 33-83 odst., Istra s 33-21 odst., Solnograško s 32-42 odst.,

Dalmacija z 29-75 odst., Češko z 29-01 odst., Ogersko z 28-48 odst., Moravsko s 27-44 odst., Predarelsko s 26-01 odst., Galicija s 25-76 odst., Trst z okolico s 23-33 odst. in nazad. Goriško z 22-93 odst.

Ugodna lega, množina gozdov, sila, dostikrat zapravljenost in lehkost, razdelitev občinskih gozdov itd. so pa vzrok in posledice, da jemlje kmet iz gozdov, razun državnih in po večini grajščinskih, ki obsegajo 29 odst. vseh gozdov, več lesa, kakor ga priraste, zato imamo pač obsežne gozdne parcele, zrelih gozdov za posekanje pa vedno manj. — In da gozdna postava z dne 1852 in z dne 3. julija 1873, št. 39 ne čuva in zabranjuje devastacije, bili bi še v neugodnejšem položaju.

Da moremo lesno obrt v enakem uspehom v prihodnosti negovati, da nam procvita dosedanja hišna lesna industrija da se zamoremo baviti v dosednji meri z mizarstvom, sploh, da nam ostane sedanja mala obrtništva v deželi, od katere se živi 43 odst. vsega prebivalstva z 21.556 ljudi: da zamoremo glavni dohodek našega prebivalstva v kmetijstvu ne-le vzdrževati, ampak da smemo opravičeno upati in pričakovati, da se bode kmetijstvo v deželi povzdignilo in s tem obstoj 71-9 odst. našega prebivalstva na deželi t. j. 358.783 ljudi zboljšalo; da nam ostane dosedanje ugodno podnebje nespremenjeno; da nam ne usahne vir duhodkov iz gozdov, katerega imamo sedaj, ko nam je gozd neka hranilnica, kamor se zatečemo v največji potrebi; da si s posekanjem gozdov ne oropamo našega najlepšega kinča, ki vsako leto ob jednom privabi na tisoče tujece in meščanov v naše gorate kraje — zato pazimo na gozde, da jih ne posekamo lahkomišelnostjo in brez največje potrebe, ampak skrbimo za njih boljši razvitek s tem da jih trebimo, čistimo, pomlajujemo.

Če bomo tako delali, potem naša dežela ne bo zadnja glede gozdov. Ujimo se od sosedov. V gozdu je bogastvo!

Politični pregled.

Bosna.

Najvažnejši dogodek iz najnovejšega časa je sledeči: Že deset let se pleče med avstrijsko upravo in bosanskimi mohamedanci spor, kako rešiti vprašanje, kdo naj imenuje Reis el Ulema, to je poglavarja bosanske moslemanske verske občine. Avstrijska uprava je mohamedancem priznala popolno bogoslužno in šolsko avtonomijo, glede imenovanja prvega uleme pa se niso mogli zjediniti. Opozicijski mohamedanci so namreč bili za to, da ga imenuje sultan, ki je kalif, vrhovni poglavar moslemanske občine. Vlada je seveda bila proti temu. Takozvana moslemanska napredna stranka pa, ki je bolj za Avstrijo, se je nagibala k stališču avstrijske uprave in ta je zdaj tudi zmaga. Vrhovni poglavar moslemanske vere, Šejh ul Islam v Carigradu, je namreč določil, da se imenuje poglavarja bosanske občine tako-le: Izvoljeni zbor odličnih mohamedanskih bogoslovcev predloži avstrijskemu cesarju terno. Cesar imenuje izmed te trojice Reis el Ulema, kateremu potem carigradski Šejh ul Islam podeli takozvano „menšuro“ to je, ga potrdi. Ta rešitev dokazuje, da hoče turška vlada živeti z Avstrijo v prijateljskem razmerju. Politično je zato važna, ker se podeljuje avstrijskemu cesarju pravica, katero ima po koranu le suveren dežele.

Avstrijska vojaška uprava je zasedla oziroma utrdila most čez Drino pri Megigju. Most je zaradi železnice in bližnje meje proti Srbiji zelo važna postojanka.

Dr. Josip Frank, voditelj „čiste stranke prava“, je na volivnem shodu v Vinkovcih glede na bosansko vprašanje izjavil sledeče misli: Rusija se aneksiji Bosne od strani Avstro-Ogrske ne bo ustavičila. Verojetno je celo, da je oziroma na velike usluge, katere ji je Avstrija zadnja leta napravila, celo že odobrila aneksijo. Kar se Srbije tiče, je protivno gospodarski in kulturni po-

vzdigi Bosne, da bi se priklopila srbskemu kraljestvu. Bosna se mora priklopiti Hrvaški, Slavoniji in Dalmaciji, to je edino pravična rešitev tega vprašanja.

Peterburški dopisnik lista „Times“ poroča, da je avstrijski poslanik v Peterburgu svoj dopust prekinil in se vrnil na svojo mesto. To da je baje v zvezi z bosanskim vprašanjem, ki tudi ruski vladi prizadeva velike skrbi.

Kmetje! Ali hočete, da bo vladal našo deželo Gabršček, mož, ki je sam, na javnem shodu dejal, da od kmečkega stanu ni pričakovati rešitve slovenskega naroda? Tak sramotilec kmečkega stanu, naj vlada deželo? Tak človek, ki tako mrzi kmečki stan, mu ne bo rezal kruha. Temu se upirajo naši poslanci. Kmetje, sodite, če ne delajo prav!

Darovi.

Za „Šolski Dom“

so plačali predsedništvu: okrajna posojilnica v Kanalu 50 K; Štefan Gomišček, mizar v Solkanu 1 K; dr. A. Gregorčič v Gorici 20 K.

Je došlo našemu upravištvu: Gospa Amalija vdova Pintar iz Oslavja na mesto venca na grob svojemu ljubljenu in nepozabnemu soprogu 50 K (50 K za „Sirotišče“, 50 K za „Alojzijevišče“, 100 K za novo cerkev v Pevmi in 25 K za pevmsko Marijino družbo.)

Srčna hvala blagi gospej udovi!

Preplačila za IV. zvezek S. Gregorčičevih poezij so nadalje došle: Dr. Josip Žigon, profesor bogoslovja v Gorici 1 K 80 v; Anton Koren, trgovec v Gorici 1 K 80 v.

Za „Gregorčičev Dom“:

Josip Hrovatin, nadučitelj v pokojni v Gorici, je izročil nekdanjo zbirko za „Narodni dom“ v Gorici z obrestimi vred 65 K 80 h.

Srčna hvala!

Dopisi.

Iz Tomaja. — Izvanredna čast je doletela tukajšni zavod čč. šolskih sester. Pretečeni petek naznanjalo je streljanje topičev in slovesno zvonjenje dohod Nj. eksc. prevzv. knezoškofa lavantinskega dr. Napotnika in Nj. eksc. prevz. škofa tržaškega dr. Nagl. O potu plapolale so zastave, zlasti pa je bilo „Elizabetišče“ okinčano. V vasi pozdravila je presvitla gospoda domača duhovščina ter predstojnica reda in prednica zavoda. Tudi obilo ljudstva se je kmalo zbralo, dasi ni bilo o obisku obveščeno. Najprvo obiskala sta dekanjsko cerkev, potem pa vstopila v „Elizabetišče“, kjer so čč. šolske sestre jih čakale na dvorišču se šolsko mladino. V imenu te pozdravila je učenka Anica Cigoj v verzih presv. vladiki, na kar sta jima bila podana šopka cvetlic. Olzdravil je prevz. škof lavantinski prav pristrčno. Na to smo se vsi podali v samostansko kapelico, kjer sta gospoda med ganljivim petjem čč. sester in gojenk molila pred Najsvetejšim. Sledil je krasen nagovor knezoškofa lav., v katerem je na podlagi reka Kristusovega: „Mir vam bodi“ bodril čč. sestre k vstrajnosti kažoč na venec nebeške slave, ki jih čaka. Prav pristrčno se zahvaljuje Nj. eksc. škofa tržaškemu za skrb in ljubezen, ki jo kaže do zavoda, ravno tako g. dekanu kan. Sili in vsem, ki so zavodu skazali tudi najmanjšo uslugo. Popoldne sta visoka gospoda poslušala pouk v 2. in 3. razredu ter pohvalila učenke zaradi njih točnih odgovorov. Popoldne ob 5. sta se od nas poslovila. Vsi so se čudili ponižnosti in prijaznosti obeh vladik, ki sta si takoj pridobila srca vsih.

25. t. m. bo blagoslovljenje nove gospodinjske šole, odprla pa se bo 1. novembra.

Iz Brd. Nekateri župani ne poznajo obč. blagajnic, ne občin. denarja. Njihov žep in obč. blagajnica, to je eno; obč.

denar in njihov denar, to je zopet skupno. Z obč. denarjem razpolagajo, kakor jih je volja. Ravno tako oblastno in samovoljno si določajo dijete za komišjone: po 5 K in še več za nekaj ur, kakor kaki ministri. Potem pa so poslanci krivi velikim davkom! Se ve, če bi bili občinarji zavedni, izvolili bi si poštene starešine, ki ne bi molzli občine, ali kaj, ko se da ob volitvah marsikdo podkupiti in ne pomisli, da bo to skozi tri leta drago plačeval. Dolžnost naših dež. poslancev in dež. odbora bi bila, da bi postavili meje takej samovolji nekaterih županov in določili odškodnine, ki si jih smejo župani računati. Saj imajo celo c. k. uradniki v tem oziru postavne določbe. Ravno tako bi moral dež. zbor poskrbeti, da ima vsaka občina svojo blagajnico, v kateri bi se hranil obč. denar in ne v županovi mošnji. Poseben dež. uradnik bi moral nadzorovati obč. blagajne, da bi se prepričal, ali izkazuje vsakokratno resnično denarno stanje dotične občine. Tako je menda pri vseh denarnih zavodih: c. k. deželni in zasebnih, a občine pa so brez vsakega nadzorstva. Priporočamo toraj to zadevo vnovič našim poslancem v korist našemu ljudstvu.

Novice.

V proslavo cesarjevega jubileja v pondeljek ni bilo po šolah šolskega pouka. Vršile so se šolarske maše, pri katerih je bilo navzoče tudi učiteljsko osebje. Cel dan je bil pouka prost.

Šesta seja dež. zbora bo danes ob 5h popoldan. Na dnevnem redu je 126 točk.

Somišljeniki, povejte ljudstvu, da liberalci radi tega hočejo priti do vlade, da bi lahko vršili taka dejanja, kakor so se godile s trtami na Krasu. Prašajte ljudstvo, če hoče, da mu bo gospodaril znani Jože Štrekelj? To ne sme biti! Temu se upirajo naši poslanci. Proč z liberalci!

Kletarski nadzorniki za Primorsko. Vlada je namestila za Primorsko enega kletarskega nadzornika, ki svojo službo že opravlja. Ko je službo nastopil in začel kleti kmetovalcev in trgovcev z vinom pregledavati je koj videl ogromnega dela, ki ga čaka. Mnogim nerednostim in nepostavnostim je prišel na sled. Videlo se je hitro, da ako se hoče urediti te nezdrave razmere, je treba več kletarskih nadzornikov. Naši poslanci so se v državnem zboru mnogo trudili, da bi vlada nastavila več kletarskih nadzornikov na Primorskem in so ji tudi natančneje opisali nezdrave razmere, ki vladajo po kleteh kmetov producentov in trgovcev konsumentov. — Pred par dnevi je pa vlada sporočila našemu državnemu poslancu Fonu, da bo nastavila enega kletarskega nadzornika za Goriško-Gradiščansko, enega za Trst in okolico in enega za Istro. Tako je upati, da se vsaj deloma razmere v tem pogledu zboljšajo. — Govori se, da je bilo dosedaj povsod mnogo furlanskega vina na razpolago, četudi bi trta nič grozdja ne rodila. S takim ponarejenjem vinom se diskreditira pridelek našega vina in cene istemu se vsled tega vedno nižajo. S tem so si sami mnogo škodovali. V interesu dobre stvari upamo, da se pod nadzorstvom kletarskih nadzornikov ne bo več kaj takega dogajalo.

Pogreb pokojnega g. Antona Pintarja, ki se je vršil v nedeljo popoldne iz Oslavja na pevmsko pokopališče, je bil veličasten. Ljudstvo se ga je udeležilo v naravnost ogromnem številu, kar je kazalo, kako spoštovan in priljubljen je bil blagi pokojnik pri vseh, ki so ga poznali. Lep in pokojnika slaveč govor je imel domači preč. g. kurat. Ljudstvo je bilo ginjeno. Pevci so mu zapeli dve lepi žalostinki v slovo. Pogreba se je udeležilo starešinstvo, šolska

mladina z učiteljstvom, mnogo meščanstva, domačini, mnogo Podgorcev in drugih oddaljenih prijateljev in znancev. Takega mrtvaškega spreveda Pevma še ni videla. Pokojnik, mož poštenjak stare slovenske korenine, čeravno premožen ni poznal sedanjega bahaštva in ničemurnosti. Ni se ponašal s tem ali onim; zmerom ponižen in dobitljiv si je pridobil srca vseh domačinov, tako, da so ga postavili na čelo raznim dobrotelnim napravam. Blag mu bodi spomin!

Županom v Vrtojbi je bil v soboto izvoljen gosp. Fr. pl. Locatelli.

Cesar je potrdil izvolitev Jurija Bombiga za goriškega župana.

Uradni „šimel“ in mošt. Naš uradni „šimel“ se sedaj ob času trgatve znaša nad moštom. Ta pri nas v Gorici in v Trstu je dovoljeno točiti mošt že s 15. oktobrom. Na Krasu pa je dovoljeno „iz zdravstvenih ozirov“ točiti mošt že le s 1. novembrom. Neumestnost teh določb je očitna. V mestih mošt že 15. oktobra ni več nevaren zdravju, na Krasu pa je nevaren še 31. oktobra cel dan, toda le v gostilnah; kajti Kraševcem vsak skoraj svoj mošt, ki ga lahko pije v svoji kleti. Ta mošt seveda tudi ni nevaren. Take odredbe so le v nadlego občinstvu in vinorejcem. O ta uradni šimelj je nepopoljšljiv!

Volilci! Liberalci so več let zavlačevali rešitev vprašanja o užitninah. V teku 4 let so liberalci oškodovali naše davkoplačevalce za več ko en milijon kron. Volilci, ali naj naši poslanci prepuste vašo osodo tem ljudem?

Dogodki v Ljubljani. Slovenski listi ne morejo poročati o dogodkih v Ljubljani, še manj pa jih kritikovati, ker so sicer zaplenjeni. Čitajoče občinstvo naj s tem računa. Ali resnica vseeno pride na dan. Pripravlja se brošura, v kateri bo vse, čisto vse povedano. In ta brošura se ne izda samo v slovenskem, temveč tudi v francoskem in angleškem jeziku ter se razpošlje tako, da bodo o stvari popolnoma podučeni prav vsi krogi javnega mnjenja daleč na okrog.

Pozor! Celovški „Mir“ pod tem naslovom priobčuje: „Slovenec, ki kupujejo v Celovcu, prosimo, da se v služaju potrebe obračajo na naše uradništro za nasvet, kdo izmed celovških trgovcev je vreden slovenskega denarja. Nemci napovedujejo Slovincem bojkot, odgovorili jim bomo krepko in korenito dokazali, da so oni od nas in ne mi od njih odvisni. Bratje na Kranjskem in Primorskem, pozor!“

Slavnostni red za proslavo cesarjevega jubileja v ljudski šoli. Opiraje se na znano odredbo c. kr. ministerstva za bogočastje in nauk, ki zahteva vsem ljudskim šolam, da in kako naj slave dne 2. dec. l. l. cesarjevo 60 letnico, je izdal podpisaneec „Slavnostni red“, v katerem je izdelal podrobno vse, kar pride pri

takih prireditvah v poštev, namreč primerne pesmi (s sekiricami, partitura), deklamacije in slavnostni govor. Učitelju, oz. prirediteljem cesarjeve slavnosti ta brošurica zdaj olajša delo, ker jim ni treba sestavljati sporeda in iskati primerne tvarine po raznih knjigah in časnikih.

A. K o s i.

— Občni zbor „Trgovsko obrtnega društva“ se vrši dne 11. oktobra t. l. ob 10. uri predpoldne v veliki dvorani Trgovskega doma v Gorici po naslednjem dnevnem redu: 1. Poročilo predsedniškovo; 2. Čitanje zapisnika zadnjega obč. zbora; 3. Poročilo tajnikovo; 4. Poročilo blagajnikovo; 5. Poročilo računskih preglednikov; 6. Volitev odbora; 7. Volitev računskih preglednikov; 8. Slučajnosti.

O d b o r.

— Pred c. kr. izpraševalno komisijo za občne ljudske in meščanske šole v Kopru se bodo pričele preizkušnje učne usposobljenosti dne 9. novembra t. l.

Pravilno opremljene prošnje naj se predložijo ravnatelstvu komisije do 5. novembra t. l.

— Ogenj na Sv. Gori. V noči od nedelje na ponedeljek je nastal ogenj v gozdu pod S. Goro. Gorela je trava in dračje. Ogenj so pogasili.

— Avtomobilska vožnja v Istri. Vožnja z avtomobilom na progi med Porečem in Pazinom se prične 4. t. m. Avtomobil bo vozil po dvakrat na dan tje in nazaj pošto in prtljago. Poleg ima prostora za 12 oseb.

— Slovenska dekleta v New Yorku so si ustanovile društvo, čegar namen je, skrbeti za izobrazbo slovenskih deklet v New Yorku in okolici. Ime novega društva je „Katoliško slovensko dekliško društvo“. Predsednica društva je M. Gastič, tajnica pa Ivana Lovše. Novemu društvu želimo obilo uspeha in mnogo posnemalcev, kajti edinole izobrazba je, ki dovede naš narod k bolji bodočnosti.

Razglas.

Službo dobi dekle ali udoča brez otrok, 30 do 40 let stara, lepega vedenja, snažna in zanesljiva, sposobna hišnega dela, posebno kuhanja navadne hrane. Plača po dogovoru. Prosilke naj se zgledajo pismeno ali ustmeno pri podpisnem ter priložijo spričevalo ondotnega g. župnika in g. župana o obnašanju. Domače Vipavke imajo prednost.

Ivan Defranceschi

posestnik

v Šturiji pri Ajdovščini št. 3.

Tužnim in potrtem srcem naznanjamo vsem sorodnikom, prijateljem in znanem pretužno vest, da je naš ljubljani oče, gospod

Franc grof Strasoldo-Villanova

dne 5. oktobra ob 3. uri popoldne v 93. letu svoje dobe v Solkanu mirno v Gospodu zaspal.

Pogreb dragega rankega se bo vršil dne 7. oktobra t. l. iz Venutijeve hiše v Solkanu na domače pokopališče.

V Solkanu, dne 6. okt. 1908.

Franc grof Strasoldo-Villanova, sin.

ROJAKI, vkupujte vžigalice v korist obmejnim Slovencem!

ZAHVALA.

Dolžnost me veže, da se na tem mestu iskreno zahvalim spoštovanim prijateljem in znanecem, ki so prihiteli od blizu in daleč da skažejo zadnjo čast na poti v večnost mojemu nepozabnemu in ljubljenu soprogu

ANTON-u PINTAR.

Zahvalo izrekam preč. duhovščini za vodstvo pogreba, posebej pa še domačemu preč. g. kuratu I. N. Kumar-ju za ginljiv in pokojnika slaveč govor. Nadalje veleč. gg. zdravnikom dr. Grešiču, dr. Breclju in dr. Morpurgu, ki so vse svoje moči zastavili v to, da bi pok. ozdravili. Nadalje spoštovanemu g. županu Klančič-u in starešinstvu, spoštovanemu učiteljskemu osebju s šolsko mladino, spoštovanim gg. pevcem za krasno petje na domu in na pokopališču in sploh vsem sorodnikom, prijateljem in znanecem ter dobrim domačinom, ki so v naravnost ogromnem številu spremili zemeljske ostanke nepozabnega ranjkega k večnemu počitku. Bog vsem povrni stotero!

Oslavje pri Fevmi, 5. oktobra 1908.

Amalija Pintar r. Furlan
soproga — vdova.

Loterijske številke.

3. oktobra

Dunaj 49 51 29 84 15
Grad 27 29 41 52 73

Izvrstno pecivo

priporoča spoštovanim meščanom in okoličanom pekovski mojster

JAKOB BRATUŠ

v Gorici Šolska ulica št. 6.

V zalogi ima in prodaja moko prve vrste Majdičevega mlinca.

Fani Drašček,

zaloga šivalnih strojev
Gorica, Stolna ulica hiš št. 2.

Prodaja stroje tudi na tedenske ali mesečne obroke.

Stroji so iz prvih tovarn ter najboljše kakovosti. Priporoča se slav. občinstvu

Rojaki!

kupujte narodni kolek
„Šolskega Doma“.

Tovarna kisa odlikovana na obrtni razstavi v Gorici l. 1900

FRANC KRALJ

- Gorica, Kapucinska ulica št. 9 -

priporoča cenj. gg. trgovcem raznovrstnega kisa. Cene zmerne, postrežba točna in poštena.

Ivan Bednařik

priporoča svojo

knjigoveznico

v Gorici

ulica della Croce štey. 6.

Epilepsija.

Kdor trpi na epilepsiji, bolezen sv. Valentina in na drugih sličnih boleznih, ta naj se obrne na privilegirano lekarno Schwanen-Apotheke, Frankfurt A. M. Tu dobi tozadevno brošuro brezplačno

Cerkvena mizarska dela
v rimskem in gotičkem slogu

izdeluje

A. Černigoj-Gorica.

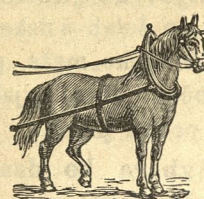

JOSIP BONANNI

naslednik T. Slabanja

srebrar in pozlatar v Gorici ulica Morelli 12
odlikovan z zlato svetinjo

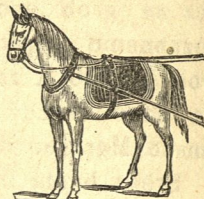
se priporoča vsem čč. cerkvenim oskrbništvom za vsakovrstna izgotovila cerkvenega orodja. Plačuje se tudi na obroke. Konkurenca v cenah izključena. Cenike gratis franko na dom.

IVAN KRAVOS

na Kornu št. 11. GORICA na Kornu št. 11.

Sedlarska delavnica.

Zaloga različnih konjskih vpreg za lahko ali pa težko vožnjo; dalje ima v zalog različne konjske potrebščine, potovalne potrebščine, kakor: kovčke, torbice, denarnice, listnice itd. itd. — Izvršuje in sprejema v popravo različne koleselne in kočije. Popravila se izvršujejo točno. — CENE ZMERNE.

Prosiva zahtevati listke!

Največja trgovina z železjem

KONJEDIC & ZAJEC

Gorica v hiši Monta.

Priporoča stavbeni Cement, stavbne nositelje (traverze), cevi za stranišča z vso upeljavo, strešna okna, vsakovrstne okove, obrtniško orodje, železo cinkasto, železno pocinkano, medeno ploščevino za napravo vodnjakov, vodovodov, svinčene in železne cevi, pumpe za kmetijstvo, sadjerejo in vinorejo, ter vsakovrstna orodja.

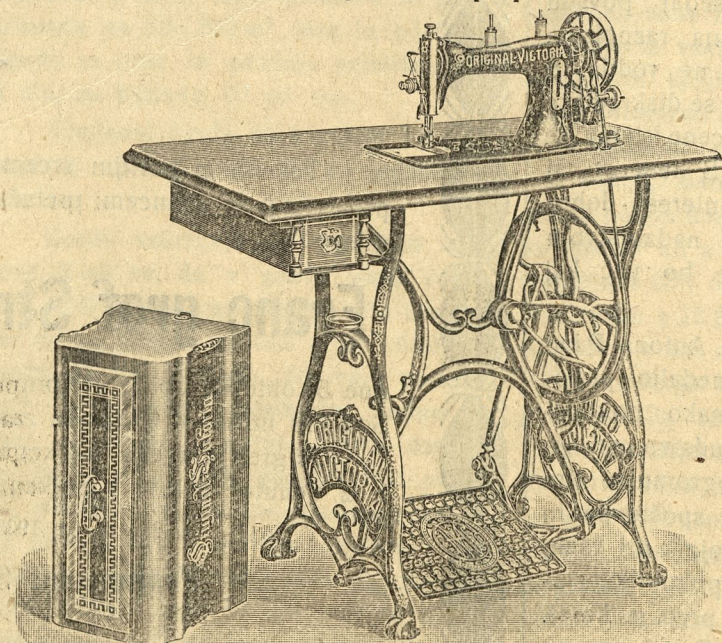
Cene nizke, solidna postrežba!

Eno krono nagrade izplačava vsakemu, kdor dokaže s potrdili najine nove amerikanske blagajne, da je kupil pri naju za 100 kron blaga.

Prosiva zahtevati listke!

CENJ. DAME IN GOSPODJE — POZOR!

Imate že šivalni stroj? Ako ga nimate, omislite si najnovejšo marko „Original-Viktoria“ in najboljšega izdelka. Po dolgoletnih skušnjah sva prišla do prepričanja, pa ostane „Original“ vedno le najboljši.

Original-Viktoria stroji delajo še po 10 letni uporabi brezšumno.

Original-Viktoria stroji so neprekosljivi za domačo rabo in obrtne namene.

Original-Viktoria stroji so najpripravnejši za umetno vezenje (rekamiranje). Tvrda stavi na razpolago strankam učiteljico, ki poučuje brezplačno.

Original-Viktoria stroji so najboljši izdelek vseh dosedaj obstoječih tovarn.

Za vsak stroj jamčiva 10 let.

Nikdo naj ne zamudi priliko ogledat si pred nakupom „Original-Viktoria“ stroje.

Edina zaloga „Original-Viktoria“ strojev in drugih šivalnih strojev, dvokoles „Puch“ orožja, municije in vseh lovskih priprav pri tvrdki,

Kerševani & Čuk — Gorica Stolni trg (Piazza Duomo) št. 9.

Prva goriška tovarna umetnih ognjev

s strojnim obratom izdeluje: rakete bengalične luči, rimske sveče, kolesa i. t. d. i. t. d.

Kot posebnost izdeluje papirnate topiče. Zlasti priporoča jubilejne transparente v velikosti 120 cm x 200 cm s podobo cesarjevo; in 100 cm x 150 cm z monogramom.

Ferd. Makuc

pooblaščen in priznan pyrotehnik Gorica, C. F. G. 34.

(Iz prijaznosti se sprejemajo naročila tudi v kavarni „Dogana“ tik sodnijske palače.)